

fil man nogle Aar efter et Forslag om en Ordning, hvorved der opnaaedes ganske det samme, som den Gang tilsigtedes, nemlig at bygge et Færgeleje, som kostede et Par hundrede tusind Kroner. Jeg skal ligeledes anføre, at vi det første Aar, jeg havde den Ære at være Medlem af Finansudvalget, fik et Forslag om at anvende, jeg tror ogsaa over 1 Million paa den faste Bro over Guldborg Sund, og der blev sagt til os, at der var periculum in mora, at der var Fare for, at Broen skulde falde omkuld. Vi tog imidlertid paa os at fordre nogen Betænkningstid, skønt det jo var et vanskeligt Ansvar, da man havde sagt, at Broen var saa daarlig. Men saa lod Regeringen, eller hvem det nu var, der havde med Sagen at gøre, den ligger i fem Aar, og nu foreligger der Forslag om, at Broen skal gøres i Stand for 150,000 Kr. Det viser sig altsaa, at naar man har med saa store og omfattende Forslag at gøre, skal man som Regel ikke skynde sig med at slaa til, men man skal sove paa det. Vi sove imidlertid ikke en enkelt Nat men i Tiden mellem Samlingerne, og saa kommer der et godt Hoved frem, et bedre Hoved maatte, end der findes her i Salen, og finder paa et Forslag, som ordner Sagen paa en helt anden og for os langt billigere Maade. Lad os derfor tage denne Sag med en lille Smule No. Jeg er sikker paa, at der hos en hel Del Medlemmer er Interesse for denne Sag, at de mene, at man skal imødekomme denne fortræffelige Kommune saa meget som muligt, og jeg siger ikke, at vi skulle sige nej til evig Tid, men jeg siger, lad os se paa den, og lad os tage det roligt og faa Tid til at overveje Sagen, inden vi slutte os til dette Forslag.

Paa § 26 er der ikke noget Forslag, som ikke er tiltraadt af Udvalget. Jeg ønsker blot at sige et Par Ord om det sidste Forslag, der angaar en Bevilling til Rejseunderstøttelser for danske Skuespillere i Anledning af Udstillingen i Wien. Det er maatte en Del ærede Medlemmer bekendt, at der har været Tale om forskellige Maader at repræsentere det kongelige Teater paa ved denne Udstilling. Men det viste sig, at alle de Planer, der vare fremme, vilde medføre saa bethdelige Udgifter eller fordre en saa stor Smødefommen fra de enkelte Kunstneres Side — en Smødefommen, som ikke blev vist — at det hurtigt blev thydeligt, at Sagen ikke kunde lade sig gennemføre. Nu er der foreslaaet at bevilge 3000 Kr. til dette Njemed, og det mener man ikke, at der er Grund til at nægte. Jeg skal tilføje, at det ikke alene er til det kongelige Teaters Skue-

spillere, men at det er til Skuespillere i det hele.

Tauber: Der er paa dette Ministeriums Konto ikke ganske saa Forslag, angaaende hvilke jeg i Forbindelse med et eller flere andre Medlemmer afviger fra det øvrige Udvalg. Idet jeg skal henholde mig til den ærede Ordfører med Hensyn til de Forslag, som ere stillede og tiltraadte af hele Udvalget, nødes jeg dog til at udtale mig om ikke ganske saa af den store Række Forslag, som ere stillede under Kirke- og Undervisningsministeriet, ja, jeg tror endogsaa, at det næsten er Halvdelen af samtlige Forslag paa Undringsforslagslisten, som vedrøre Kirkeministeriet. Det er et meget omfangsrigt Afsnit, og den ærede Kirkeminister har ganske særligt benyttet sig af den Omstændighed, at der er gaaet saa lang Tid hen mellem anden og tredje Behandling, idet der fra hans Side er fremkommet en Række af ny Undringsforslag. Finanslovsforslaget synes at have været mindre fuldstændigt forberedt fra den ærede Kultusministers Side end fra nogen anden Ministers. — Det første Forslag, der møder os, er Undringsforslag under Nr. 50, som angaar Delegeringen af et Medlem af Bestyrelsen for Københavns Musikonservatorium. Forslaget blev forkastet ved 2den Behandling, men den ærede Minister har optaget det paa ny, og nu ved 3dje Behandling tiltrædes det af Flertallet. Jeg ser ikke, at Situationen har forandret sig i nogen som helst Henseende siden anden Behandling, i det mindste ikke set fra mit Standpunkt; de samme Grunde, som den Gang maatte lede os til at forkaste Forslaget, maa ogsaa lede os dertil nu. Sagen er, at der hedes, saa vidt jeg husker, et Tilskud af 10,000 Kr. fra Statens Side til Opretholdelsen af Musikonservatoriet, og for at administrere dette bethdelige Tilskud, ønsker Staten at lønne en Embedsmand med 800 Kr. Men denne Embedsmand eller Tilsynsmand kan Staten saa paa anden Maade, nemlig ved at betinge sig, at en af Direktørerne for Musikonservatoriet skal udnævnes eller særlig stadfæstes af Staten, og derigennem vil Staten da kunne udøve et tiltræffeligt Tilsyn uden at kræve Oprettelsen af et nyt Embede af Folketinget. Nu er Flertallet gaaet ind paa Forslaget, og jeg skal senere finde Lejlighed til at opløse Marsjen. Det er en Kompensation, det drejer sig om, men jeg skal opmærte at sige noget derom, til vi komme til det Punkt, som har dannet det andet andet Led af Kompensationen.

Dernæst møder os den store Række af